

การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดอรรถฐาน
ร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

THE DEVELOPMENT OF CREATIVE WRITING ABILITY BASED
ON GENRE-BASED APPROACH WITH PEER FEEDBACK
FOR UNDERGRADUATE STUDENT

ปาริชาติ โปธิ*

สาขาวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา พะเยา ประเทศไทย

Parichart Pothi*

Thai Language Department, School of Liberal Arts, University of Phayao, Phayao, Thailand

*E-mail: parichart.po@up.ac.th

Received: 2021-10-03

Revised: 2021-11-18

Accepted: 2021-11-18

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถและพัฒนาการด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนิสิตระดับปริญญาตรีโดยใช้กิจกรรมการสอนตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน และศึกษาความพึงพอใจของนิสิตหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยพะเยา ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 144210 การเขียนเชิงวิชาการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 44 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน 2) แบบวัดความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ 3) ชิ้นงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์ 4) แบบประเมินและเกณฑ์การประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และ 5) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) นิสิตที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนมีคะแนนความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และพัฒนาการความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีระดับความสามารถหลังการพัฒนาอยู่ในระดับดีมาก และ 2) นิสิตมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนตามแนวคิด

อรรถฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนหลังเรียนในทุกด้านอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.49$ S.D. = 0.54

คำสำคัญ: การเขียนเชิงสร้างสรรค์ แนวคิดอรรถฐาน การให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน

ABSTRACT

The purposes of this research were to compare undergraduate students' ability and development of creative writing by using learning activity based on the genre-based approach with peer feedback and to study students' satisfaction after learning a genre-based approach with peer feedback. The sample in this research includes 44 undergraduate students of the University of Phayao, who enrolled in the academic writing course of the first semester in 2021, selected based on the purposive sampling. The research instruments include 1) genre-based writing activity and peer feedback lesson plan, 2) creative writing ability test, 3) tasks of creative writing, 4) creative writing assessment and criteria rubrics, and 5) the satisfaction questionnaire. For data analysis, the descriptive statistic methods such as mean scores and standard deviation.

The results show that 1) students who participated in genre-based learning activities and peer feedback can achieve creative writing ability with higher score than before learning and the progress of assessment development in point of creative writing after learning is also in an excellent level, and 2) students' satisfaction after learning a genre-based approach with peer feedback in all parts of testing are in the most satisfying level, which $\bar{X} = 4.49$ and S.D. = 0.54.

Keywords: Creative Writing, Genre-based Approach, Peer Feedback

บทนำ

การเขียนเป็นการสื่อสารที่ถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก จินตนาการ และข่าวสารจากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน การเขียนจึงเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ กล่าวคือศาสตร์หมายถึงหลักการเขียน การใช้ภาษาและขั้นตอนการเขียนประเภทต่าง ๆ ที่สามารถฝึกฝนและเรียนรู้ได้ ขณะเดียวกันการเขียนก็เป็นศิลป์โดยผู้เขียนนำหลักการเขียนมาปรับใช้ตามลักษณะเฉพาะ

ของแต่ละบุคคล และผลิตผลงานการเขียนที่ผ่านกระบวนการคิดอย่างสร้างสรรค์ การเขียนเชิงสร้างสรรค์จึงมาจากความคิดนอกกรอบ (Cheewapan, 2019) และเป็นผลผลิตของความคิดริเริ่มที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนตระหนักว่าได้ผลิตผลงานที่มีขึ้นเดียวในโลกด้วยตนเอง

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ในระดับอุดมศึกษานับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมากเพราะการเรียน

ในระดับอุดมศึกษามีได้หมายถึงการเข้าห้องเรียน ฟังการบรรยาย จดงานหรือจดจำสิ่งที่ผู้สอนได้บรรยาย เพียงเท่านั้น แต่ในบางสาขาวิชาอาจกำหนดการทำ บทความหรือการค้นคว้าอิสระเพื่อให้นิสิตมีความรอบรู้ รู้จักคิดพิจารณาสิ่งต่าง ๆ อย่างมีเหตุผลและขั้นตอน แต่ทว่าจากประสบการณ์การสอนของผู้วิจัยพบว่า นิสิตมักมีปัญหาในด้านการเขียนภาษาไทยหลายประการ ดังเช่น การใช้ภาษาในการเขียนเชิงวิชาการที่ไม่ถูกต้อง การเขียนสรุปเนื้อความไม่ครบ ประเด็น การสร้างสรรค์ผลงานออกมาในรูปแบบที่คล้ายคลึงกัน ขาดความแปลกใหม่ และมีคุณค่า

นักการศึกษาหลายท่านจึงได้กล่าวถึงปัญหาในด้านการเขียนพบว่า ผู้เรียนมักใช้คำศัพท์และการสร้างประโยคไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ไทย และเกิดข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษา (Chalermsub, 2020) ซึ่งหากไม่ได้รับการแก้ไขหรือให้ความเข้าใจที่ถูกต้อง จะทำให้นิสิตไม่ทราบว่าตนมีปัญหาในการเขียน และนิสิตมักได้รับมอบหมายงานเขียนและลงมือเขียนเพื่อส่งให้ผู้สอนเก็บคะแนนเท่านั้น (Phoungsub, 2017) แต่ไม่ได้ตระหนักในข้อเสนอแนะและคำแนะนำของผู้สอนเพื่อมาแก้ไขผลงานของตนเองจึงมักเขียนผิดแบบเดิมในชิ้นงานต่อ ๆ มา สอดคล้องกับที่ Sangkharat (2015) กล่าวว่าผู้เรียนมักขาดประสบการณ์หรือแนวความรู้ที่จะเขียน ขาดการลำดับความคิดที่ต่อเนื่องกัน ขาดความมั่นใจในการเขียน และไม่ทราบว่า จะเริ่มต้นการเขียนอย่างไร ประกอบทั้งด้านรูปแบบการเรียนรู้ที่ใช้อยู่ไม่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และสร้างแนวทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์แก่ผู้เรียนได้

การหาแนวทางการสอนการเขียนที่มุ่งพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์และตระหนัก

ถึงข้อบกพร่องในการเขียนของผู้เรียนจึงมีความจำเป็นอย่างมาก เพราะจะสนับสนุนให้เกิดงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่มีคุณค่า และพัฒนางานเขียนให้มีคุณภาพ ดังการนำแนวคิดอรรถฐาน (Genre-based Approach) ตามแนวทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบที่เน้นการเรียนรู้จากรูปแบบภาษาที่ถูกต้อง ตามชนิดหรือลักษณะของเนื้อความที่แตกต่างกัน แนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานจะมีกระบวนการเรียนการสอนออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) การให้รูปแบบ (Modeling) เน้นการเชื่อมโยงเนื้อหาให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาในสังคมโดยการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามบริบทของสถานการณ์และวัฒนธรรม 2) การตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อความ (Joint Construction) เน้นการอ่านเนื้อความใหม่จากอรรถฐานเดิม จากนั้นผู้สอนและผู้เรียนร่วมสร้างเนื้อความใหม่ในอรรถฐานเดียวกัน และ 3) การฝึกเขียนโดยอิสระ (Independent Construction of Text) เน้นการเขียนโครงสร้างของเรื่องใหม่ โดยมีผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก และผู้เรียนเขียนเนื้อเรื่องเพื่อนำเสนอโดยอิสระ การสอนแบบอรรถฐานจึงส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนอย่างเป็นธรรมชาติ จากการฝึกปฏิบัติและใช้ประสบการณ์เดิมมาช่วยในการสร้างสรรค์งานเขียน ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนและสามารถเกิดความคิดริเริ่มทางการเขียนอย่างอิสระ แปลกใหม่ และมีคุณค่า (Rattanavich, 2013; Dirgeyasa, 2016))

นอกจากนี้ การเพิ่มเติมผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้มีความสมบูรณ์นั้นว่ามีความสำคัญเช่นเดียวกัน ซึ่งการนำเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน (Peer Feedback) เป็นกระบวนการหนึ่งที่ใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เข้าถึงคุณลักษณะของงานที่มีคุณภาพ เพราะนอกจากการให้ข้อเสนอแนะ

จากผู้สอนแล้ว การให้ข้อเสนอแนะจากผู้อื่น เพื่อนำเสนอจุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนาจะสามารถนำไปสู่กระบวนการพัฒนาความสามารถในการกำกับและควบคุมตนเองของผู้เรียน เพราะผู้เรียนจะได้เรียนรู้แนวการเขียนอย่างสร้างสรรค์จากผลงานของเพื่อนคนอื่น ๆ และมีบทบาททั้งการเป็นผู้เขียนและผู้ประเมินการเขียนตามเกณฑ์ที่กำหนด จึงส่งผลให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้มาปรับใช้และพัฒนาการเขียนของตนเองต่อไป ตลอดทั้ง การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นองค์ประกอบสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้และการประเมินความก้าวหน้า (Formative Assessment) ที่สนับสนุนการประเมินผลระหว่างเรียนเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการเขียนของผู้เรียนตามแนวทางการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้วย (Varasunun, 2015; Zaccaron & Xhafaj, 2020)

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านการสอนเขียนตามแนวคิดอรรถฐาน (Genre-based Approach) และการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน (Peer Feedback) ได้มีงานวิจัยที่ศึกษาหลากหลายประเด็น แต่โดยส่วนใหญ่ มักพบการศึกษาที่แยกส่วนกัน ได้แก่ 1) การนำแนวคิดอรรถฐานมาใช้ในการสอนในหัวข้อการเขียนประเภทต่าง ๆ (Dirgeyasa, 2016; Yingharn & Phusawisot, 2017; Prungkiat & chaisuk, 2017) และ 2) การนำแนวคิดการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนมาประเมินผลงานของผู้เรียน (Weerathai & Arya, 2020; Edward, 2020) ซึ่งการนำแนวคิดอรรถฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนไม่ปรากฏกระบวนการสอนที่นำแนวคิดดังกล่าวมาใช้ในการวิจัยและการประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจนำแนวคิดการสอนตามกระบวนการอรรถฐานร่วมกับแนวคิด

การให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนสำหรับพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนาการเขียนและประเมินการเขียนของผู้เรียน ทั้งนี้ การจัดการเรียนการสอนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ได้มีสถานการณ์ไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นรูปแบบออนไลน์ ผู้วิจัยจึงเลือกนำบล็อก (Blog) คือการบันทึกงานเขียนลงบนหน้ากระดานเว็บไซต์สำหรับให้นิสิตได้เขียนผลงานของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเรียนได้เข้ามาอ่านและประเมินชิ้นงานแบบออนไลน์ โดยบล็อกที่ผู้วิจัยเลือกใช้คือ storylog (<https://storylog.co>) สำหรับจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถและพัฒนาการด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิตหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน

สมมติฐาน

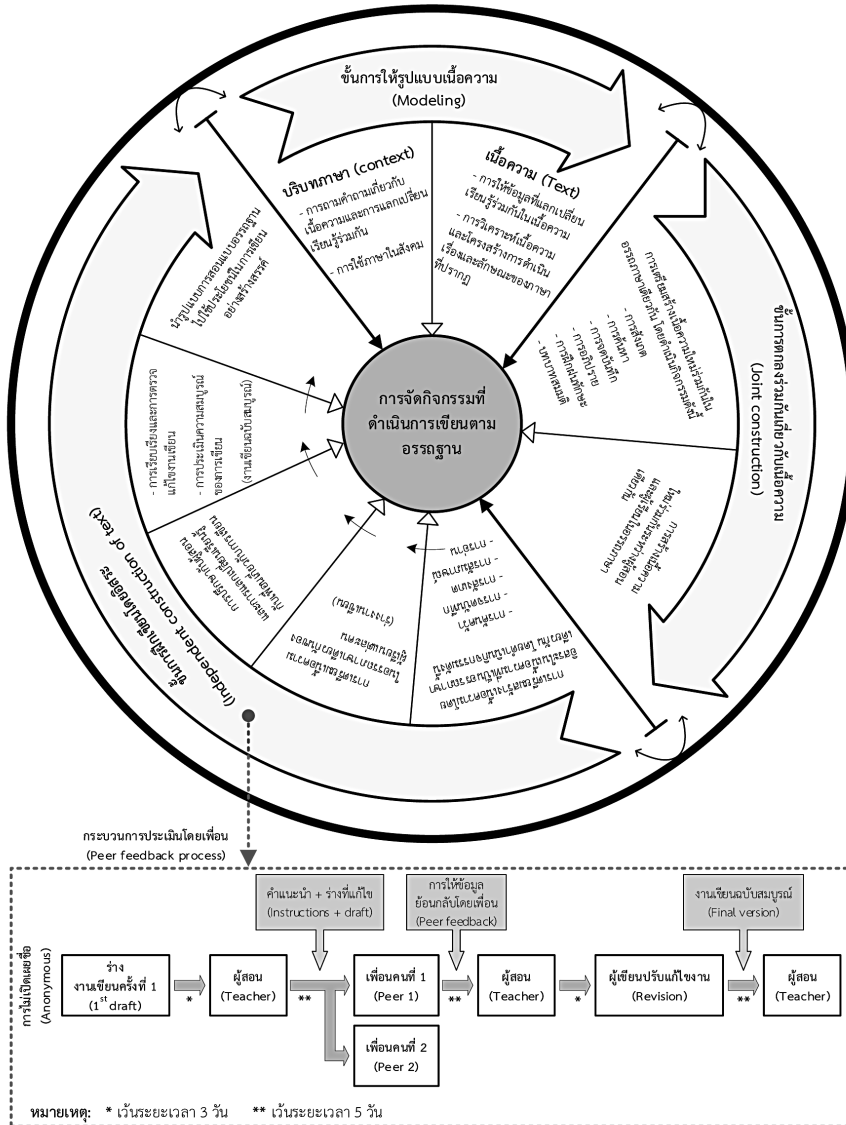
1. นิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนมีพัฒนาการความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่สูงขึ้น
2. นิสิตระดับปริญญาตรีมีความพึงพอใจหลังการเรียนด้วยแนวคิดอรรถฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนแตกต่างกัน

ทบทวนแนวคิด

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านแนวคิดอรรถฐาน และแนวคิดการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน เพื่อเป็นแนวทางการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ ดังภาพที่ 1

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบศึกษากลุ่มเดียว วัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน มีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 แนวคิดการสอนเขียนตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน

ที่มา: The Rothery's Model of genre teaching and learning cycle (Rothery, 1996) และ The peer assessment cycle (Reinholz, 2016)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร ได้แก่ นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3-4 ที่ลง ทะเบียนวิชาเลือกเสรีของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 230 คน (Student management system, 2021)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 - 4 ที่ลงทะเบียนวิชาเลือกเสรีในรายวิชา 144210 การเขียนเชิงวิชาการ ของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 44 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือก คือ เป็นผู้เรียนที่ให้ความสนใจลงทะเบียนเรียนในรายวิชานี้ ซึ่งสอดคล้องกับหัวข้อที่ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย อีกทั้ง ผู้เรียนให้ความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการเขียน และยินดีให้ความร่วมมือกับผู้วิจัยจนเสร็จสิ้นกระบวนการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหาและระยะเวลา

ด้านเนื้อหา ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้เรื่องการเขียนตอบคำถามเชิงสร้างสรรค์ และหน่วยการเรียนรู้เรื่องการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ ที่สอดคล้องกับรายวิชา 144210 การเขียนเชิงวิชาการ และแนวคิดมาตรฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวมจำนวน 32 ชั่วโมง ระหว่างเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564

เครื่องมือการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอน ได้แก่

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการเขียนเชิงวิชาการ รหัสวิชา 144210 ของนิสิตระดับปริญญาตามแนวคิดมาตรฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน

1.2 แบบประเมินและเกณฑ์ การประเมินความสามารถในการเขียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.1 แบบวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนในรูปแบบอัตนัย โดยเป็นข้อสอบชุดเดียวกัน

2.2 ชิ้นงานประเมินพัฒนาการความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในรูปแบบอัตนัยจำนวน 2 ชิ้นงาน คือ การเขียนตอบคำถามเชิงสร้างสรรค์ และการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนหลังการเรียนด้วยแนวคิดมาตรฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน จำนวน 30 ข้อ โดยจัดทำเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำความเข้าใจกับผู้เรียนโดยการอธิบายเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้วิธีการสอน วิธีการวัดและประเมินผล และเกณฑ์การให้คะแนนต่าง ๆ

2. ทดสอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียน (Pre-test) ของกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน

1 หัวข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง ในประเด็น “มหาวิทยาลัย ในดวงใจ” โดยมีผู้วิจัยและเพื่อนร่วมชั้นเรียนอีก 2 คน เป็นผู้ร่วมประเมินตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ การประเมินที่กำหนดไว้

3. จัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการ เรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมการสอนตามแนวคิดอรรถฐาน ร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน โดยผู้วิจัย เป็นผู้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งในระหว่าง การสอนจะมอบหมายชิ้นงานให้ผู้เรียนดำเนินการ เขียนอย่างสร้างสรรค์ในระหว่างการเรียนรู้ จำนวน 2 ชิ้นงาน คือ การเขียนตอบคำถาม เชิงสร้างสรรค์ในประเด็น “ความรัก” และการเขียน เรียงความเชิงสร้างสรรค์ในประเด็น “นิสิตจะช่วยชาติ อย่างไรในสถานการณ์โควิด-19” โดยผู้เรียนลงมือเขียน แก้ไขการเขียน และประเมินชิ้นงานในบล็อกที่เลือกใช้ คือ storylog

4. ประเมินชิ้นงานโดยผู้เรียนจะกำหนด รหัสของตนเองไว้ไม่เปิดเผยชื่อและผู้วิจัยดำเนินการ ประเมินร่างชิ้นงานการเขียนครั้งที่ 1 (first draft) และ ตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ พร้อมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับองค์ประกอบ โครงสร้าง การเลือกใช้คำศัพท์ และคำเชื่อมต่าง ๆ ฯลฯ เพื่อผู้เรียนนำไปปรับแก้ไขโดยเว้นระยะเวลาการแก้ไข จำนวน 3 วัน จากนั้นเมื่อผู้เรียนได้ดำเนินการปรับ แก้ไขร่างชิ้นงานการเขียนแล้ว จะส่งต่อให้เพื่อน ร่วมชั้นเรียนจำนวน 2 คน (ผู้เขียนและผู้อ่านจะไม่มี การเปิดเผยชื่อ) มีส่วนร่วมในการประเมินการเขียน ในรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยเพื่อนผู้ประเมิน จะดำเนินการประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และ ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยเว้นระยะ เวลา

การแก้ไขจำนวน 5 วัน จากนั้นผู้เขียนส่งชิ้นงาน ให้ผู้สอนตรวจสอบและปรับแก้ไขชิ้นงานอีกครั้ง โดยเว้นระยะเวลาการแก้ไขจำนวน 3 วัน และ สุดท้ายผู้เขียนส่งงานเขียนฉบับสมบูรณ์ (Final Draft) ให้ผู้สอนตรวจให้คะแนนผลงานในแต่ละ ชิ้นงานพร้อมทั้งเก็บคะแนนจากการประเมินผล การตรวจผลงาน

5. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) ของ กลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบชุดเดียวกันกับ ที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน โดยมีผู้วิจัยและเพื่อน ร่วมชั้นเรียนอีก 2 คนเป็นผู้ร่วมประเมินตรวจ ให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

6. สอบถามผลความพึงพอใจของผู้เรียน หลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนตามแนวคิด อรรถฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากคะแนนความสามารถ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่เรียนโดยใช้กิจกรรม การสอนตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับการให้ข้อมูล ย้อนกลับโดยเพื่อน ก่อนและหลังการทดลอง

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากคะแนนพัฒนาการ ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากชิ้นงาน ที่มอบหมายจำนวน 2 ชิ้นงาน โดยประเมินการเขียน จากเกณฑ์การประเมิน (Rubric) ที่กำหนด

3. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบน มาตรฐานจากแบบสอบถามความพึงพอใจ หลังการเรียน และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของ ตารางประกอบการบรรยายสรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบความสามารถ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่เรียนโดยใช้กิจกรรม การสอนตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับการให้ข้อมูล ย้อนกลับโดยเพื่อน ก่อนและหลังการทดลอง และ การเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการความสามารถ ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากชิ้นงานจำนวน 2 ชิ้นงาน โดยเป็นผลงานการเขียนในครั้งที่ 1 (First Draft) และงานเขียนครั้งสุดท้าย (Final Draft) ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบคะแนน ความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่เรียน โดยใช้กิจกรรมการสอนตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน ก่อนและหลังการ ทดลองพบว่า คะแนนหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรม การสอน

ตามแนวคิดอรรถฐานและการให้ข้อมูล ย้อนกลับโดยเพื่อน มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนน ก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยความสามารถด้านการเขียน ก่อนเรียน $\bar{X} = 12.25$ S.D. = 1.3 และหลังเรียน $\bar{X} = 17.94$ S.D.= 0.7

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.
ก่อนเรียน	44	20	12.25	1.3
หลังเรียน	44	20	17.94	0.7

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน

ชิ้นงาน	คะแนนชิ้นงานที่ 1-2 (n=44) (ชิ้นงานละ 20 คะแนน)					
	งานเขียนครั้งแรก (First Draft)			งานเขียนครั้งสุดท้าย (Final Draft)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความสามารถ การเขียน	\bar{X}	S.D.	ระดับความสามารถ การเขียน
ชิ้นงาน 1	12.91	1.0	ดี	16.36	1.0	ดีมาก
ชิ้นงาน 2	13.98	0.9	ดี	17.67	0.8	ดีมาก
เฉลี่ยรวม	13.45	0.95	ดี	17.02	0.9	ดีมาก

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน พบว่า ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยรวมผลการเขียนในครั้งที่ 1 (First Draft) $\bar{X} = 13.45$ และผลการเขียนในครั้งสุดท้าย (Final Draft) $\bar{X} = 17.02$ แสดงถึง

พัฒนาการด้านการเขียนและระดับความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่เพิ่มขึ้นในระดับดีมาก

2. การศึกษาความพึงพอใจของนิสิตหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนตามแนวคิดอรรถฐาน ร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน

ความพึงพอใจของผู้เรียน	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	n = 44	
		ค่าส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
ความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแนวคิดอรรถฐาน	4.60	0.51	มากที่สุด
ความพึงพอใจต่อการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน	4.53	0.54	มากที่สุด
ความพึงพอใจต่อการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน ในฐานะผู้ประเมิน (ผู้อ่าน)	4.41	0.55	มากที่สุด
ความพึงพอใจต่อการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน ในฐานะผู้ถูกประเมิน (ผู้เขียน)	4.42	0.56	มากที่สุด
ภาพรวมความพึงพอใจ	4.49	0.54	มากที่สุด

ตารางที่ 3 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.49$) และความพึงพอใจรายด้านจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแนวคิดอรรถฐาน ($\bar{X} = 4.60$) ความพึงพอใจต่อการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน ($\bar{X} = 4.53$) ความพึงพอใจที่มีต่อการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนในฐานะผู้ถูกประเมิน (ผู้เขียน) ($\bar{X} = 4.42$) และความพึงพอใจต่อการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนในฐานะผู้ประเมิน (ผู้อ่าน) ($\bar{X} = 4.41$)

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

1. หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนนิสิตมีคะแนนความสามารถ ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และพัฒนาการความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีระดับความสามารถหลังการพัฒนาอยู่ในระดับที่ยอมรับตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1
2. นิสิตมีความพึงพอใจหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนในทุกด้าน

อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรีสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย และมีประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยขอนำมาอภิปราย ดังนี้

1. การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียน ดังผลการวิจัยที่พบว่า หลังการทดลองผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงกว่าก่อนการทดลอง และมีค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากการเขียนในครั้งที่ 1 (First Draft) $\bar{X} = 13.45$ และการเขียนในครั้งสุดท้าย (Final Draft) $\bar{X} = 17.02$ แสดงถึงพัฒนาการเขียนและระดับความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่เพิ่มขึ้นในระดับดีมาก อภิปรายได้ว่า การสอนตามแนวคิดอรรถฐานเป็นรูปแบบการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงธรรมชาติของภาษาในลักษณะของระบบความหมาย และลักษณะของตัวภาษาอย่างมีแบบแผน โดยอาศัยหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงระบบ ผ่านการเรียนรู้การใช้ภาษาให้เหมาะสมตามรูปแบบอรรถฐานของการเขียน เน้นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นตามสภาพความเป็นจริงในชุมชนและสังคมหรืออาจเป็นประสบการณ์เดิมที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนทำให้ การสื่อความในการเขียนชัดเจน (Rattanavich, 2013) และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ มีความมั่นใจในการเขียนเพราะมีรูปแบบองค์ประกอบที่ชัดเจน

นอกจากนี้ การสอนตามแนวคิดอรรถฐานมีลำดับขั้นตอนที่เป็นระบบ โดยเริ่มจาก 1) การให้รูปแบบเนื้อความร่วมกัน (Modeling) เป็นการให้ผู้เรียนได้อ่านเนื้อความร่วมกันภายในชั้นเรียนและการนำเสนอความคิดของตนเองเพื่อหาข้อตกลงร่วมกันภายในกลุ่ม จึงสนับสนุนให้ผู้เรียนทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อนำไปสู่การปรึกษาหารือ และการพูดคุยแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นร่วมกัน ส่งผลให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ลักษณะโครงสร้างของเนื้อความในการดำเนินเรื่อง (Generic Structure) ทราบรูปแบบการเรียบเรียงลำดับความ ลักษณะการใช้ภาษาในเนื้อเรื่องทั้งคำศัพท์ วลี และรูปประโยค จึงส่งเสริมความเข้าใจในการเขียนในรูปแบบต่าง ๆ โดยผู้สอนมีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือและทบทวนอีกครั้งเพื่อทำให้ผู้เรียนเข้าใจมากยิ่งขึ้น ต่อมา 2) การตกลงร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อความ (Joint Construction) เป็นการให้ผู้เรียนเขียนเนื้อความร่วมกัน ผู้เรียนจึงได้รับประสบการณ์ตรง และเรียนรู้แนวทางในการเขียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งทำเนียบภาษาจะเปลี่ยนแปลงไปตามอรรถลักษณะของเนื้อความ การที่ผู้สอนได้นำตัวอย่างรูปแบบภาษาเป็นสื่อหลักให้ผู้เรียนเห็นต้นแบบ เลียนแบบ และฝึกหัดการเขียนด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกจึงทำให้ผู้เรียนเขียนสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้ผู้สอนจะคอยให้ความช่วยเหลือผู้เรียนเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และขั้นสุดท้าย 3) การฝึกเขียนโดยอิสระ (Independent Construction of Text) เป็นการให้ผู้เขียนลงมือการเขียนด้วยตนเอง โดยผู้เรียนได้ฝึกความสามารถในการคิดเรื่องที่จะเขียนขึ้นใหม่และผ่านการปรับปรุงงานเขียนให้มีความสมบูรณ์จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการเขียนที่ดีขึ้น สอดคล้องกับ

งานวิจัยของ Yingharn & Phusawisot (2017) ได้พัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงเปรียบเทียบ ด้วยกิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่าความสามารถด้านการเขียนของผู้เรียนนั้นมีการประเมินผลคะแนนหลังเรียนที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ Prungkiat & chaisuk (2017) ได้จัดกิจกรรมการสอนเขียนจดหมาย ท่วงดิ่งโดยใช้กิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐาน พบว่าผู้เรียนมีความสามารถด้านการเขียนจดหมาย ท่วงดิ่งหลังเรียนที่สูงขึ้น จากข้อมูลข้างต้นจึงกล่าวได้ว่า การจัดกิจกรรมการสอนตามกระบวนการอรรถฐานได้ส่งเสริมพัฒนาการเขียนและการคิดสร้างสรรค์ทางการเขียนภาษาไทยที่เพิ่มสูงขึ้นนั้น เพราะผู้เรียนเข้าใจถึงรูปแบบของภาษา โครงสร้างลักษณะการดำเนินเนื้อความ การเรียนผ่านรูปแบบการเขียนที่ชัดเจนจึงทำให้ความคิดของผู้เรียนเป็นระบบในการนำเสนอเนื้อหา การเขียนต่าง ๆ

อีกทั้ง การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อน การศึกษารูปแบบการเขียนที่หลากหลาย และการเปิดกว้างให้ผู้เรียนมีอิสระทางความคิดจึงนำไปสู่การพัฒนาการคิดสร้างสรรค์ให้ชัดเจน ผู้เรียนจึงสามารถตัดสินใจในการเขียนและสร้างสรรค์งานเขียนตามความรู้ ความเข้าใจด้วยตนเอง และสามารถนำแนวทางการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้กับการเขียนงานภาษาไทย ประเภทอื่น ๆ ได้ต่อไป

2. การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน หลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน พบว่าโดยรวมมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับ

มากที่สุด ($\bar{X} = 4.49$) ดังผลการวิจัยที่พบว่าการเรียนด้วยแนวคิดอรรถฐานเป็นวิธีการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน และการปรึกษากับผู้สอนที่คอยประสานและอำนวยความสะดวกผู้เรียนในขั้นตอนแรก คือ การอ่านและการศึกษาเนื้อความร่วมกัน จึงทำให้ผู้เรียนมิได้รู้สึกว่าการเรียนเพียงลำพัง แต่มีผู้สอนคอยดูแลและชี้แนะให้ผู้เรียนได้แนวคิดและขั้นตอนการเขียนที่ต่อเนื่อง จึงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนและมั่นใจในการเขียนงานมากขึ้น

นอกจากนี้ การสอนตามแนวคิดอรรถฐาน คำนึงถึงวัยของผู้เรียนเป็นสำคัญเริ่มตั้งแต่การเลือกเนื้อหาที่เป็นเรื่องใกล้ตัว หรือเป็นเรื่องและเหตุการณ์ที่กำลังอยู่ในความสนใจจึงทำให้การเรียนมีความสนุกสนาน บรรยากาศการเรียนที่มีการเรียนรู้ร่วมกัน การค้นคว้าข้อมูลในประเด็นที่สนใจจากสื่อต่าง ๆ ประกอบทั้งการใช้สื่อที่ทันสมัย และการจัดให้ผู้เรียนได้เขียนโดยอิสระผ่านบล็อกออนไลน์ที่เลือกใช้คือ storylog ซึ่งผู้เรียนได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผลการศึกษาความพึงพอใจว่า การเขียนผ่านบล็อกออนไลน์มีส่วนสนับสนุนให้พึงพอใจต่อการเรียน เพราะไม่มีข้อจำกัดด้านเวลา สถานที่ เหมือนการเขียนกระดาษที่ต้องส่งในเวลาราชการ จึงเป็นปัจจัยที่สร้างแรงจูงใจในการเขียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

นอกจากความพึงพอใจต่อกิจกรรมการสอนตามแนวคิดอรรถฐานแล้ว การสอนร่วมกับกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนส่งผลให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน เนื่องด้วยผู้เรียนได้ตระหนักว่าการสร้างสรรค์ผลงานการเขียนมิได้อยู่แค่อาจารย์และเพื่อนร่วมชั้นเรียนแต่จะได้รับการเปิดเผยสู่สาธารณชน จึงส่งผลให้ผู้เรียนตระหนักถึง

การเขียนที่มีใช้การเขียนเพียงเพื่อได้รับคะแนน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Phoungsub (2017) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Peer Review เพื่อพัฒนาความสามารถในการ วิเคราะห์และแรงจูงใจในการเขียนบทความภาษา ฝรั่งเศส ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนตระหนัก ถึงการเขียนบทความเพื่อผู้อ่านจริง ๆ ไม่ใช่เพียง เพื่อส่งเอาคะแนนเท่านั้น ตลอดทั้ง กระบวนการ ให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน สนับสนุนให้ผู้เรียน ได้ประเมิน พัฒนา ปรับปรุงบทความของผู้อื่น และ บทความของตนเอง จึงทำให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึง ข้อผิดพลาดของตนเอง ได้แลกเปลี่ยนแบ่งปัน ความรู้ทางภาษา และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทราบ ความคิดเห็นของเพื่อนที่มีต่อบทความของตนเอง ทั้งนี้จากข้อเสนอแนะอื่น ๆ ผู้เรียนบางคนชี้ให้เห็น ถึงประเด็นที่ควรต้องระวัง คือ เพื่อนร่วมชั้นเรียน บางคนแก้ไขข้อมูลที่ถูกต้องอยู่แล้วให้ผิด ผู้เรียน จึงต้องตรวจสอบและวิเคราะห์ให้ดีก่อนการแก้ไขส่ง อีกครั้ง และบางคนรู้สึกว่ามีมองไม่เห็นข้อผิดพลาด ของเพื่อนร่วมชั้นเรียนจึงส่งผลให้เพื่อนไม่สามารถ ปรับปรุงแก้ไขบทความได้ดีเท่าที่ควร ผู้สอนจึงควร ชี้แนะเกณฑ์การประเมินและฝึกปฏิบัติการให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน ที่เหมาะสม โดยผู้เรียนควรได้รับแนวทางการประเมิน ที่ชัดเจนเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องประเมินและแนวทางการ ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ประเมิน เพื่อการแก้ปัญหาข้างต้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การสอนตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน ควรจัดบรรยากาศ

ในชั้นเรียนที่เอื้อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในชั้นเรียน มีโอกาสแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนทัศนะกับ ผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน ผู้สอนต้องปรับ บทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกและพยายาม กระตุ้นให้ผู้เรียนค้นหาความรู้และค้นพบความรู้ ด้วยตนเอง ตลอดทั้ง การให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน ควรลดปัจจัยที่ก่อให้เกิดอคติในการให้ข้อมูล ย้อนกลับโดยเพื่อน โดยการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ แทนการเขียนด้วยลายมือ และการปิดชื่อหรือ ใส่รหัสให้เจ้าของผลงานแทน เป็นต้น

2. ผู้สอนต้องวางแผนการสอนเป็นอย่างดี และคำนึงถึงการเลือกรูปแบบของงานเขียนต้นแบบ (อรรถลักษณะ) ให้เหมาะสม มีความทันสมัยและตรงกับ ประสบการณ์ของผู้เรียน และฝึกปฏิบัติให้ผู้เรียน เรียนรู้การให้ข้อมูลย้อนกลับตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การสอนตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน สามารถนำไป ประยุกต์ใช้กับรูปแบบการเขียนอื่น ๆ เช่น การเขียน จดหมาย และการเขียนเล่าประสบการณ์ เป็นต้น

2. การสอนตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน สามารถนำไป ปรับใช้กับผู้เรียนในทุกระดับการศึกษา โดยการใช้กับกิจกรรมประกอบการสอนเขียนที่เหมาะสม กับช่วงวัยผู้เรียน

3. ควรเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับการให้ข้อมูล ย้อนกลับโดยเพื่อน กับวิธีการสอนแบบอื่น ๆ

กิตติกรรมประกาศ

บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการ วิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการเขียน

เชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ซึ่งได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจาก คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ประจำปีงบประมาณ 2564 และได้รับหนังสือรับรอง การยกเว้นพิจารณาจริยธรรมการวิจัย เลขที่โครงการวิจัย 2.1/009/64 จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยพะเยา ณ วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2564

REFERENCES

- Chalermsub, S. (2020). The Character of the Thai Usage in Essay Writing of Students at College of music, Mahidol University. *Journal of International Studies*, 10(2), 169-188. (In Thai)
- Cheewapan, A. (2019). *Creative writing activities in elementary school*. (13th ed). Bangkok: chulalongkorn university Press. (In Thai)
- Dirgeyasa, I. (2016). Genre-Based Approach: What and How to Teach and to Learn Writing. *English Language Teaching*, 9(9), 45-51.
- Edward, D. B. (2020). Development of English Grammar and Writing Skills Based on Participation in a Peer-assisted Learning Center. *Human Behavior, Development and Society*, 21(2), 81-89.
- Phoungsub, M. (2017). Peer Review on blog to improve critical thinking and to increase motivation in french writing. *Journal of Human Sciences*, 18(2), 213-244. (In Thai)
- Prungkiat, T & chaisuk, I. (2017). The Use of Genre-based Activities to Develop Students' Complaint Letter Writing Ability. *Journal of Roi Et Rajabhat University*, 11(2), 272-281. (In Thai)
- Rattanavich, S. (2013). *Language experience-oriented teaching*. Bangkok: Rotary Centre.
- Reinholz, D. (2016). The assessment cycle: a model for learning through peer assessment. *Assessment and Evaluation in Higher Education*, 41(2), 301-315.
- Rothery, J. (1996). *Literacy in society*. London: Longman.
- Sangkharat T. (2015). Enhancing undergraduate students'ability in writing thai essays through and instructional model developed by using transfer of learning and social cognitive theory. Thesis Nakhon Pathom : Silpakorn University. (In Thai)
- Student Management System. (2021). **Student name list following each subject**. Retrieved on June 15, 2021. from <http://www.reg.up.ac.th/app/main>.

- Varasunun, P. (2015). Developing Learners by Using Peer Feedback. **Humanities and Social Sciences**, 9(1), 33-40. (In Thai)
- Weerathai, T & Arya, T. (2020). The effectiveness of implementing self-monitoring and peer feedback strategies with mixed-ability students in an english essay writing class. **Journal of Rangsit University: Teaching & Learning**, 14(1), 33-48. (In Thai)
- Yingharn, N. & Phusawisot, P. (2017). Using of genre-based activities to enhance comparison and contrast writing of undergraduate students. **Academic Journal of Buriram Rajabhat University**, 9(1), 56-75. (In Thai)
- Zaccaron, R. & Xhafaj, D.C.P. (2020). Knowing me, knowing you: A comparative study on the effects of anonymous and conference peer feedback on the writing of learners of English as an additional language. **An International Journal of Educational Technology and Applied Linguistics**, 95(1), 1-13.
-